

bakom 'den gemensamma europeiska identiteten' precis samma sak som världens marxister, nationsbyggare och etnopolitiker tidigare gjort, nämligen att framställa ett tillstånd i nutiden eller den nära framtiden som en nödvändig konsekvens av ett givet förflutet: de skapar alltså myter."

Hutsi-tutsi-tänkande

Och något av en europeisk paradox är det väl att kritik riktas mot nationalstaterna samtidigt som EG/EU-byråkratin är villig att kopiera många av nationens kännetecken. Med darr på stämman

argumenteras det mot påstådd inskränkthet då folk värnar den egna valutan. De som motsätter sig en utveckling mot europeisk federalism får bereda sig på anklagelser för "hutsi-tutsi-tänkande" och att man inte vill medverka till att förhindra nya tragedier likt de i Bosnien. Men samtidigt är de hängivna europavännerna beredda att använda just nationalstatens symboler för att legitimera den egna verksamheten. En gemensam valuta med bilder föreställande esperantokulturen. En "nationalhymn". En flagga. De tolv gula stjärnorna mot blå botten som dyker upp på officiella dokument

och andra publikationer. Allt detta är ju ett indirekt erkännande av de känslor som ligger latent i Europa. Men istället för att utnyttja detta i ett samarbete nationalstater emellan görs försök att skapa en konstlad känsla av samhörighet. I detta finns en stor fara. De historiskt framvuxna myterna och traditionerna finns kvar. Om eliten, det politiska etablissemanget, överger dem finns risken att någon annan lägger beslag på dem. Det är en utveckling som sannernigen inte skulle gynna ett fredligt, folkligt uppbackat samarbete Europas länder emellan.

BODIL BRYNTESSON:

The Affirmative Action Debate

Antologin *The Affirmative Action Debate* visar tydligt hur stor debatten om Affirmative Action har blivit i USA.

Redaktören George E. Curry, i vanliga fall redaktör för *Emerge Magazine*, har samlat många namn-

kunniga skribenter. Boken innehåller en mycket ambitiös genomgång av historia, argument och olika vinklingar på den diskussion som förs "over there".

Tyvärr har boken nog mycket att lära oss svenskar om vad som komma skall. Statistik som visar att vita

medelklassmän har haft det för lätt i livet följs av inlägg om att Affirmative Action har medfört förbättringar för kvinnor, afrikanska amerikaner, asiatiska amerikaner och så vidare. Listan kan göras lång över svenska debatter som har anknytning till det som beskrivs. Tham-professorer, 55+, kvotering av invandrare, bostads-segregation med mera.

En majoritet av skribenterna är för affirmative action. Deras kategorisering av människor är i stort

The Affirmative Action Debate, av George E. Curry, Addison-Wesley Publishing Company inc, 1996.

densamma som förespråkare i Sverige brukar tillämpa. Den debatt som ursprungligen gällde förhållandet mellan americans och african-americans har utökats till att handla om även asian-americans, hispanics och latinos. Ovanpå detta finns sedan ett kvinnoperspektiv. Kvinnor i samtliga grupperna behöver affirmative action mer än männen.

Inbördes konkurrensituation

Hur till exempel en "asian-american" man förhåller sig till en "hispanic" kvinna är inte alltid solklart. Det blir knepigt när det är många kategorier i en kvoteringsdebatt. Och kanske är detta den största lärdomen att dra för Sveriges del. Vad händer i längden med samhället om vi genomför alla föreslagna

särbehandlingar av kvinnor, ungdomar, 55+, invandrare och andra grupper. Hamnar de "hjälptra" grupperna i en inbördes konkurrensituation? Och vad blir deras förhållande till den ganska stora grupp människor som i Sverige, liksom i USA, utan hjälp av särbehandling får tampas med arbetslöshet och dålig ekonomi?

I USA har arbetslöshet varit en av de bakomliggande faktorerna till en åsiktsstorm mot Affirmative Action, som bland annat fått invånarna i Kalifornien att rösta bort systemet. Det är inte så konstigt att medelklassen förr eller senare reagerar mot att alltid få höra att deras förutsättningar är för bra, samtidigt som de också upplever svårigheterna att klättra i samhället. Motståndare till

Affirmative Action frågar sig med detta i åtanke om man verkligen gör jämställdheten en god gärning genom ytterligare särbehandling. Själv tror jag inte det.

Socialstatsfrälst folkpartist

Jag skulle kunna gå in mer på argument i boken, men jag måste erkänna att jag hellre uppmanar alla att läsa den. Särskilt personer som med liberalismen som sin grundideologi vill vara beredda att delta i diskussionerna när de amerikanska idéerna importerats till Sverige.

Kontentan bli alltså: Läs boken, men göm den om det passerar en socialstatsfrälst folkpartist. Den innehåller alldeles för mycket input för sådana, och förslagen blir kanske importerade snabbare än du tror!

ORD

Prägling

Det svenska värderingsklimatet är "kvinnligt" skrev Anders Leion i förra numret av Svensk Tidskrift. Vi är det minst manliga landet i världen. Kvinnligheten handlar om snällhet, samstämmighet, jämlikhet, medkänsla, anspråkslöshet, solidaritet. Jag kan inte låta bli att undra om vi verkligen är så fina, eller om vi bara inte kan låta bli att ge efter för trycket.

De flesta tjejer i en undersökning av gymnasieungdom födda på 70-talet, tjejerna nota bene,

vill ha "ett samhälle där alla har det ungefär lika bra och skatterna är höga" Medan killarna däremot ser framför sig "ett samhälle där en begåvad, flitig och duglig människa har möjligheter att få det betydligt bättre än de flesta".

Har tjejerna männe varit mera lyhörda för de kollektivistiska signalerna på dagis än killarna? Har tjejerna anammat mera av beställsamheten än killarna? Att alla ska tycka lika mycket om alla, att man ska vänta på sin tur, att alla ska ha i tur och ordning, att alla ska

ha sakerna lika mycket, att personalen ger lika mycket till alla, att det ska vara rättvist?

Har tjejerna fortfarande dagis i blodet? Tror de att dagis fortsätter att gälla, bara med den skillnaden att personen nu jobbar på någon snäll social instans? Är det ett oreflekterat underkännande av dem själva som individer med drivkrafter och framåtanda? Tjänar tjejer fortfarande på att få lika mycket saft i glaset fast nu i form av positiv särbehandling?

Helena Rivière